

Suzi cea Fuzi

KATHERINE APPLEGATE

Cu ilustrații de Charles Santoso

Traducere din limba engleză și adaptare de
Justina Bandol

Editura Paralela 45

Redactare: Mihaela Pogonici
Corectură: Ionuț Burcioiu
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

APPLEGATE, KATHERINE

Suzi cea Zuzi / Katherine Applegate ; cu il. de Charles Santoso ; trad. din lb. engleză și adapt. de Justina Bandol. – Pitești : Paralela 45, 2024

ISBN 978-973-47-4224-0

I. Santoso, Charles (il.)

II. Bandol, Justina (trad. ; adapt.)

821.111

Odder

Katherine Applegate

Text copyright © 2022 Katherine Applegate

Illustrations copyright © 2022 Charles Santoso

Published by Feiwel & Friends. Published by arrangement with Pippin Properties Inc. through Rights People, London.

Fotografiile de la pp. 249 și 251: Suzi Eszterhas/Minden Pictures

Hărți de Ben Pease, peasepress.com

All rights reserved.

Copyright © Editura Paralela 45, 2024

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Cuprins

unu

cea mai jucăușă vidră 1

doi

cum să fii vidră 81

trei

vidra #210 169

epilog

șase luni mai târziu 239

Glosar 243

Nota autoarei 245

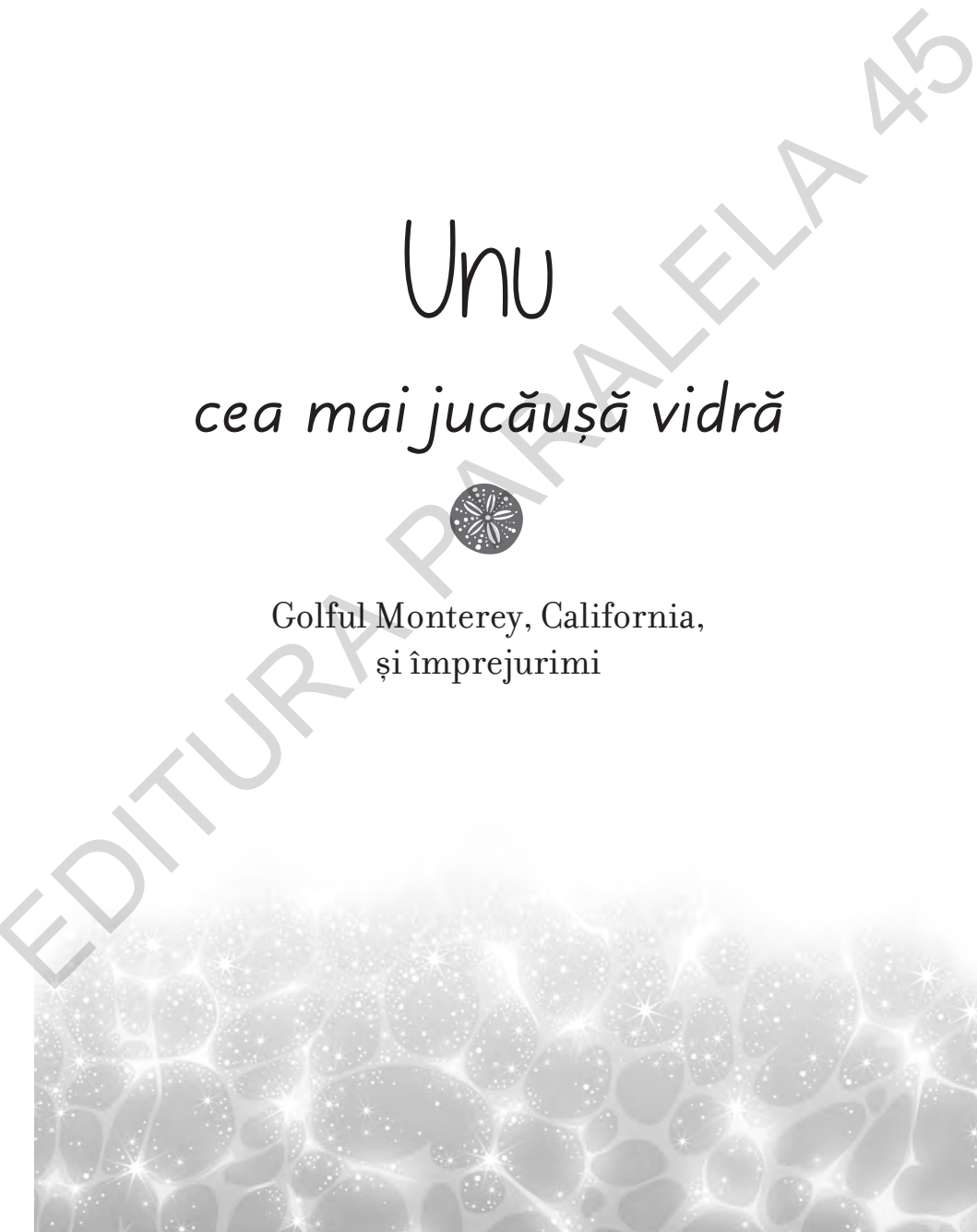
Mulțumiri 250

Unu

cea mai jucăușă vidră

Golful Monterey, California,
și împrejurimi

nu (tocmai) vinovați

În apărarea lor,
să spunem neted
că nu-s rechinii amatori
de vidre.

E drept că uneori,
greșind, le-*necarcă*,
lăsându-le în corp
o mușcătură zimțată,
ba și-un dinte, doi...
chiar trei.

Dar hai
să fim cinstiți:
cine-i perfect?

prea târziu

Să zicem că un mare rechin alb
e-atras,
pe burta goală,
de-o făptură ce-noată suplu –
poate-un leu-de-mare.
(Le place mult rechinilor
untura.)

Se-apropie deci curios
și... gustă,
dar își dă seama
c-a „ciupit“ un surfer (ups!)
sau, mai probabil,
ruda din ocean
a nevăstuicii noastre din pădure:
o vidră a-do-ra-bi-lă
de mare.

Ți s-a-ntâmplat și ție, nu-i așa?
În tabără, de pildă, la cantină,
sau când ai luat
vreun mic-dejun bufet,
să-ncerci ceva
ce n-ai mâncat 'nainte.

Ghiogâlt! și te-ai strâmbat.
Scuipi dumicatul
în șervețel,
să scapi de gustul lui.

La fel rechinul nostru:
își dă seama că s-a-nșelat
și, repede, renunță.

Firește, pentru surfer
e-adesea, din păcate, prea târziu.

Iar pentru vidră,
aproape-ntotdeauna.

foamea

Exact așa
se-ntâmplă într-o zi
cu un rechin ieșit la vânătoare.
E-n zori,
ceru-i senin și blând, roz-pal,
și-o clipă golful
pare să roșească.
Oglinda apei, calmă,
o despică
înotătoarea gri
de pe spinare.

Rechinu-i tânăr –
e puternic, suplu,
însă cam mic de stat, la vârsta lui,
și nu prea știe
locurile-acestea.

Ultima dată
a mâncat în urmă cu vreo trei zile:
două mici țestoase
și o pisică (de mare, clar!) –
cam jalnică recoltă.

Dar nicio grijă:
foamea se pricepe
s-ascută mintea, s-o călăuzească.

Dacă e rost de-o bucațică bună,
rechinul ne'ndoios
o va găsi.

vidra #106

Nu prea departe, fără nicio grijă,
vidra 106
face pluta.
Își ține-n sus lăbuțele, ca niște
panouri mici solare (innăscute),
sorbind prin ele
raze de căldură.

Într-un buzunăraș de piele
la subraț
ține o mică piatră,
numai bună
de desfăcut cochilii mai căpoase.

Are trei ani
și-a apucat să vadă
destui rechini la viața ei, ba încă
pe unii i-a văzut și
ucigând.

Însă în clipa asta nu-și dorește
decât să facă rost de-o gustărică.

numere și nume

Vidrei 106
i se spune,
în lumea ei și -ntre prieteni, Zuzi.
Dar oamenii, mai seci,
preferă cifre.

Numără oi, minute, cartonășe,
greșeli, coșuri marcate,
bani, boboci...

Și-aici, în golf,
ei numără și
vidre.

Plici și Pleosc

Fiindcă numerele
au un rost.

Un nume cald

i- atrage pe turiști,

i- ndeamnă să se- apropie prea tare.

În schimb, un simplu număr e distant.

Numele- i ca un clei:

lipește- adesea

cercetătorul de ce- a cercetat,

pe salvator de sufletul salvat,

pe om de animal.

(Și chiar nu- i greu

să te- atașezi

de un puiuț de vidră.)

Și totuși... ce păcat că

nu au nume!

Fiindc- ar fi atâtea variante, nu?

Plici și Pleosc,

Lolek și Bolek,

Otto și Oswald sau

Ozzie și Obi!

Dar e mai bine-așa.
Vidrele noastre
trebuie ajutate
cât putem.

EDITURA PARALELA 45

Întrebări

Mama i-a spus că-i „zuzi“ –
Suzi-Zuzi –
încă de când era doar un zgâmboi.

Căci n-avea pic de-astâmpăr
niciodată
și-n ochi purta
mulțime
de-ntrebări.

mâncăm sau nu mâncăm

La nici doi metri de
ghidușa Zuzi,
prietena ei preferată, Kairi,
se leagănă pe valuri
făcând pluta.

E cu doi ani mai mare
și-are blana
aproape neagră toată și lucioasă.
Zuzi, -n schimb,
mai mică și agilă,
e brună peste tot și doar în creștet
blănița i se face castanie.

— Mâncăm
sau ne jucăm?
întreabă Zuzi.

— Întâi mâncare
și pe urmă joacă,
răspunde Kairi,
veșnic grijulie
și practică.

E poate enervantă,
dar pentru Zuzi,
spirit foarte liber,
nu-i rău să facă deseori echipă
cu cineva-nțelept
și precaut.

— Întâi mâncare
și pe urmă joacă,
repetă Zuzi.

O împunge blând
cu botul scurt pe Kairi
și se-afundă în apa liniștită,
printre alge.

comunicare

Când nu poți face schimb de SMS-uri,
nu poți șopti secrete,
nici țipa,
când n-ai nimic cum pune în cuvinte,
cum faci ca să transmiți
ceea ce știi?

Vidrele
fluieră, scheaună,
mârâie, șuieră,
suflă, pufnesc.

Ah, și să nu uităm
văzul, mirosul
și, cel mai mult, atingerea:
se-mpung, se-mping,
se ling, ba chiar se pișcă.

Oricare specie are
gesturile ei.

sub apă

Sub apă

n-ai nevoie de vreun sunet –
de țiu!, de hâr și mâr!, de băi!, de hei!

Te poți cambra

și undui, poți face opturi.

Și zbenquiala

poate fi o artă.

baletul

Începe, deci,
o cursă zvăpăiată
prin apa nămolosă ce bălțește
în estuarul Elkhorn, curgând leneș
spre golful Monterey, adânc și larg:
se-ntrec prietenele-n piruete,
și scufundări, și salturi jucăușe –
adevărat spectacol
de balet!

— Hei, pân-aici!
avertizează Kairi
când se opresc, în fine, să răsufle.

Scot capetele mici
la suprafață
ca niște pietre șlefuite-n albie.

Dar...

...un salt 'napoi,
și Zuzi iar dispare.
Iese abia
doi metri mai încolo.

— Hai, mocăito!
o îndeamnă ea
pe Kairi.
Hai o țară
mai departe!

Și-ncepe iar baletul —
actul doi.

